

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XXII. Epistola Ægyptiorvm Episcoporvm, Et Cleri Alexandrini, Ad Leonem Avgvstvm. Piissimo, & Christianissimo, & diunitus electo, victorim triumphatori, semper Augusto Leoni, oblatae preces ab ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

Basilio episcopo Traianopolis.
 Gregorio episcopo Hadrianopolis.
 Valeriano episcopo Marcianopolis.
 Valentino episcopo Philippopolis.
 Euxitheo episcopo Theffalonicensi.
 Petro episcopo Corinthi.
 Eugenio episcopo Nicopolitano.
 Martyrio episcopo Gortinensi.
 Vigilantio episcopo Larissæ.
 Luca episcopo Dyrrhacheno.
 Vrsicino episcopo Scupensi.
 Zosimo episcopo Sardicæ.
 Luciano episcopo Byzano.
 Theotimo episcopo Tomizano.
 Iacobo monacho Nisibeno.
 Symeoni monacho.
 Varadato monacho.

XXII.

EPISTOLA

ÆGYPTIORVM EPISCOPORVM,
 ET CLERI ALEXANDRINI,
 AD LEONEM AVGVSTVM.

Piissimo, & Christianissimo, & diuinitus electo, victori, triumphatori, semper Augusto Leoni, oblatae preces ab vniuersis episcopis vestrae Aegyptiacae diocesis, & clericis sanctissimae ecclesiae vestrae maximae ciuitatis Alexandrinae.

ASVPERNA gratia modo diuinitus condonatus, iuste cunctorum venerabilis imperator. Quapropter etiam omnis fortitudo verborum tuis vincitur actibus, quibus diuinitas exoratur: & verba quidem ad hæc eis necessaria non sunt, quibus opera facere noscuntur indicium. Nuper enim electus a Deo, & purpura exornatus, optimum iudicasti propositum tuum magnum ostendere, quem ipse omnium creator elegit, benignis initiis largitorem remunerando bonorum, quando repente in ipso principio, voce vestra ex scripto procedente piissima ad sanctissimos metropolitanos episcopos, inerumpibile ecclesiae catholicae cre-

pidinem roborastis, & priorum piissimorumque principū constituta pro orthodoxa religione firmastis. Insuper & ea quæ nuper a sanctæ & beatæ memoriæ Marciano principe nostro sancita sunt, consona decernētes, nihil aliud estis mercati, quam pacem omnium & stabilitatem reipublicæ, frenantes linguas eorum qui aduersus ecclesias Christianas confurgunt & blasphemant Deum, aut in eum quocumque modo delinquunt. Iniuria namque Dei manifesta est, hæreticorum abscondentium semetipfos a recta fide licentia. Quapropter hanc optime sciens, venerabilis imperator, maligni prolem existere semper infidiantis quieti sanctarum Christi ecclesiarum, earumque immutilatam pacem consistere non sinentes, recte providentiam tuam studuisti mox adhibere, ei per omnia resistantem: quod est opus piissimorum principum pro orthodoxa fide pugnantium, & resistantium primitus malis extrinsecus venientibus, & animabus fidelium aduersantibus. Hunc igitur animum te possidente religiosum & tutorem humani generis, tantumque circa Christum studium demonstrantem adimus & nos, importabilia mala passi, licet peccatores, Christi pontifices, quæ neque sermonibus sufficimus præsentare, nec lugere digne valemus. Quemadmodum autem nostra sit gesta calamitas, enarramus. Catholica siquidem intemerata & apostolica fide in Nicæa a sanctis tunc trecentis decem & octo patribus posita & vbique firmata, & apud omnes verbum veritatis recte prædicantes habita, quam etiam vnaquæque per tempora orthodoxorum episcoporum*, ad peremptionem quidem sæpius exortarum contra rectam fidem vanarum quæstionum, custodiam vero recte confidentium patrum firmavit atque roboravit; simili quoque modo & Calchedone sanctum & vniuersale Concilium congregatum dudum sub pio sanctæ memoriæ principe Marciano, hanc inuiolatam incontaminatamque seruauit, abscondens quidem zizanix pestem a quibusdam rectis superfeminatam dogmatibus, confirmans autem venerabilis Nicæanæ fidei, sicut diximus, symbolum salutare, & fingens inuersibiles terminos super eum, sicut gratia Spiritus sancti dictabat; formamque constituit, per quam omnem adiectionem, omnem imminu-

tionem aduersus confessionem rectam penitus abnegauit. Quapropter & nostro Ægyptio Concilio necessarie cum archiepiscopo nostro sanctæ memoriæ Proterio, indubitanter ei consentiente, & ea sapiente, & vnanimiter cum vniuersis totius orbis Christi sacerdotibus, & præ omnibus summis sanctis episcopis, id est, Romano Leone, regiæ Constantinopolis Anatolio, & Antiocheno Basilio, & Iuuenali Hierosolymorum, & omnibus orthodoxis episcopis, laborantibus nobis, secundum sanctum Apostolum, pro euangelicæ fidei firmitate, & in Christo sapientibus cum nostris ecclesiis & ciuitatibus, & incommutata pace orthodoxi populi apud nos & apud Alexandriam consistente, excepto Timotheo, qui semetipsum ab ecclesiæ catholicæ fide dirupit pariter & abscedit, mox post sanctum Calchedonense Concilium, dum tunc dignitate presbyterii fungeretur, cum quatuor aut quinque solis episcopis & paucis monachis, hæretica Apollinaris & eius similibus secta languentibus, propter quam damnati tunc regulariter a sanctæ memoriæ Proterio, & omni Ægyptiaco Concilio, etiam imperiali nutu digne exilium sunt experti. Hunc Timotheum malignus inuenit arma suæ machinationis aptissima, quem nouimus quidem boni cuiuslibet extorem, diabolicæ vero mentis solummodo instrumentum opportunum existere. Qui dudum inhians in episcopatum Alexandrinæ maximæ ciuitatis, sicut rei euentus ostendit, appetens quod eum oportebat effugisse, si tamen saperet, bene præponens schema quod vitare se primitus dolose fingebat, insidiatusque transitum sanctæ memoriæ principis Marciani, quo migravit ad Deum, blasphemis vocibus impudenter aduersus eum insurgens, & sanctum & vniuersale Calchedonense Concilium anathematizans inuerecunde, & vulgus populi seditiosorum & vilium congregans, eumque contra sanctas regulas, ecclesiasticam disciplinam & communem rempublicam legesque coarmans, irruit in ecclesiam sanctam Dei, habentem pastorem atque doctorem sanctissimum nostrum tunc patrem, archiepiscopumque Proterium, & collectas solitas celebrantem, & orationes fundentem omnium nostrum saluatori Christo pro vestræ pietatis imperio, & Christianissimo vestro pa-

ANNO
CHRISTI
451

latio, congregatis in ipsa ciuitate magnificentissimis iudicibus, & curia, & plebe fideli, omnique clero simul & monachis. Hoc itaque malo procedente, & vix adhuc facta die, dum in episcopio secundum consuetudinem degeret Deo amabilis Proterius, assumens secum Timotheus iuste condemnatos duos episcopos, & clericos similiter, qui (sicut diximus) in exilio fuerant habitare damnati, tamquam manus impositionem suscepturus a duobus, nullo penitus orthodoxorum episcoporum ex dioecesi Ægyptiaca presente, vt moris est in talibus Alexandrinorum episcoporum ordinationibus interessse, vt credit, adeptus est pontificatus sedem, adulterium aperte præsumens in ecclesia proprium sponsum habente, & agentem in ea diuina mysteria, & sedem propriam regulariter exornantem. Iste optimus odibilem Deo, & vndique periculosam differri non sinens actionem, cum rabie quadam* in contemnibili repente semetipsum inthronizauit, legem & ordinem ecclesiasticum, irrationabilem iram populi permixti esse confidens, & neque regulas patrum, non legem imperialem, aut sanctiones ecclesiasticas, non ordinem, non potestatem imperialem, non iudicalem seueritatem mente percipiens, mox ordinationes effecit episcoporum simul & clericorum, episcopus sine impositione manus existens. Sed neque priorem habens presbyteratus ordinem, baptisma fecit: & omnes operationes, quæ ei nullatenus agere competebant, exercuit. His ita audacter & nefande per eum quotidie procedentibus, post aliquot dies dum alibi degeret, magnificus & gloriosissimus dux Dionysius ciuitati adfuit laboranti, & egit quatenus pestifer ecclesiæ crudelissimus tyrannus etiam ab ipsa ciuitate recederet. Quo facto, ecclesiæ & ciuitati communem vtilitatem consuluit. Sic ergo decursis paucis diebus, dum commotio & irrationabilis ira pro Timotheo medicaretur ab aliquibus contra sanctæ memoriæ Proterium, nihil aliud erat quod faceret ille beatæ memoriæ, quam vt locum daret iræ, secundum quod Rom. 12. scriptum est, vt ad sacrum baptisterium se conferret, inuasionem fugiens contra suam concurrentium necem. In quo scilicet loco & barbaris & cunctis ferocibus hominibus timor fuit, etiam nescientibus loci culturam, & ex-

* f. in contemnibili

inde gratiam emanantem. Hi vero tamen qui ab initio intentionem Timothei ad effectum perducere festinabant, neque in illis intemeratis locis eum saluari volentes, neque cultum loci metuentes, nec tempus, cum esset salutaris paschæ festiuitas, nec ipsum sacerdotium patescentes, quod est mediatio Dei & hominum, percusserunt inculpabilem virum, eumque crudeliter occiderunt, etiam cum aliis sex: & circumducentes eius vbique cadauer vulneratum, crudeliterque trahentes per omnia pene ciuitatis loca insensibile corpus plagis sine misericordia verberabant, diuidentes membratim eum, & neque interiora more canum gustare parcentes illius viri, quem nuper habere se mediatorem Dei & hominum putauerunt: tradentesque reliquum eius corpus igni, etiam dispergebant eius cineres in ventos, ferocitatem bestiarum omnium transcendentis. Horum siquidem omnium auctor fuit & sapiens (si Deo placet) architectus Timotheus; primo siquidem adulter, postea etiam homicida, pene manibus propriis hoc nefas efficiens; & propterea condemnandus, quando agenti, qui iubet malum fieri, in supplicio proximus est. Adiecit etiam his malis sine timore peiora, dum inique contra regulas operatur. Hactenus agit sacra mysteria, qui neque laicorum communionem habere sanctis Canonibus potest: & gubernat quidem auctoritate sua sanctam Alexandrinorum ecclesiam, res autem eius, vt visum fuerit ei, male deuastat, & habentes alimenta pauperes ab ecclesia, eius solatio priuat omnimodis, aliis hæc sceleratissimis expendendo. Et aperte quidem episcopos condemnatos quatuor aut quinque, contrarios orthodoxæ fidei, sicut diximus, existentes, alios quidem secum habet, alios vero per ciuitates mittit, vt in eis episcopos orthodoxos persequantur: sed & alios ordinare non cessat. Eos autem qui regulariter consistunt, velut communicatores sancti & vniuersalis Concilii & sanctæ memoriæ Proterii, anathematizauit; & sic expulit omnem sanctissimum vrbis Alexandrinæ clerum communicatæ similiter generali Concilio & sanctæ memoriæ Proterio archiepiscopo: sed etiam clericos, qui in nostris ecclesiis & a nobis sunt ordinati, omnes velut hæreticos anathematizando vere monstra-

Rom. 1.

AUG.
CURII
411

strauit. Orthodoxos vero senes, & sanctæ memoriæ Theophilum Alexandrinorum ciuitatis episcopum, & sanctæ memoriæ Cyrillum, & beatæ memoriæ Proterium, omnes antiquitus ordinatos, & vt diximus, anathematizauit, & a sacerdotio cuncto prohibuit. Addidit autem istis malis etiam hoc, quod ex venerabilibus diptychis abstulit quidem sanctæ memoriæ Proterii vocabulum, posuit vero suum nomen & Dioscori ab vniuersali Concilio condemnati, cuius nec ordinationes suscipit. Sic vndique velut ebrius esse varia calliditate conuincitur, & per singulas ciuitates & venerabilia monasteria præcipit, vt nullus communionem suscipiat aut ab episcopis aut clericis qui communicatores sunt aut fuerunt sancti & vniuersalis Calchedonensis Concilii, & memoriæ venerandæ Proterii, nec putet clericos qui a nobis sunt ordinati: sed pro illis iubet alios introduci, tam quos ipse ordinat, quam quos alios facere iubet. Hinc igitur cunctas Ægyptiacæ diœcesis sanctas ecclesias obtinente caligine atque mœrore, eisque confusione rerum in eis sic existentium cumulatis, coacti sumus contemnentibus salubritatem propriam, multo itineris labore suscepto, de ciuitatibus nostris exire, & leporibus atque ranis formidolosam agere vitam, propter calumnias a Timotheo, eique concordantibus contra nos singulos meditatas, & tamquam ad serenissimum & inflectuabilem portum, id est, ad vestræ tranquillitatis vestigia conuolare, deserentes confacerdotes nostros in quibusdam latentibus locis, propter insidias ab his factas, nec valentes nobiscum longa itinera properare, expectantesque per nos vestræ pietatis auxilia, & vnam eandemque nobiscum simul cum Alexandrinis omnibus clericis habentes fidem. Quia vero sic aperta sunt quæ quotidie a Timotheo præsumuntur, vt neque conuictionibus aut laboribus egeant ad probandum, quando eius superbia manifestata est & contra regulas patrum, & contra sanctiones ecclesiarum, contraque ipsam rempublicam, contra omne cingulum & potestatem; præsumimus autem dicere aperte, etiam contra vestræ pietatis imperium: supplicamus & deprecamur vestram Christianissimam potestatem, vt orthodoxam & intemeratam fidem &

integre vbiq̄ue seruata, & indubitabiliter consisten-
tem, nulloque nostrorum circa eam discrepante, sed
sicut diximus, concordantibus nobis cum omnibus to-
tius orbis sacerdotibus, non patiamini tyrannidem recti-
tudinē fidei sustinere, sed * vindicare potius sanctorum
patrum regulas & ordinem ecclesiasticum, ciuilemque
disciplinam, & sanctorum magnorumque Conciliorum
diuersis temporibus pro orthodoxa fidei vigore cele-
bratorum iniuriam: & scribere dignemini sanctissimo Ro-
manae ciuitatis archiepiscopo, quatenus haec ei a vestra
tranquillitate nota fiant: nec non & Antiocheno, &
Hierosolymitano, & Thessalonicensium vrbis episcopo,
& Ephesino, aliisque quibus visum vestrae fuerit potesta-
ti; (nam archiepiscopo huius regiae ciuitatis Anatolio
declarata est nostris libellis huiusmodi causa) vt eorum
sanctitas certissime cognoscens mala quae prouenerunt
contra orthodoxorum ecclesias & episcopos per Timo-
theum, vestrae pietati renuntiet, quid in tantis malefa-
ctis, sanctorum patrum regulis sit decretum. Et tunc
fanciat quidem vestra potentia, vt qui ita vastauit ec-
clesiasticas sanctiones, ab Alexandrinorum ecclesia san-
cta recedat, cui praesederat tyrannico modo, & non le-
gitima dispositione tentauit atque perfecit, tantarumque
praesumptionum poenae subiaceat. Deinde iubeat, sicut
sanctae patrum regulae praecipunt, & antiqua consuetu-
do tradit, Aegyptiacae dioecesis omnem Synodum ortho-
doxam & communicatricem totius orbis episcoporum,
quempiam sanctae vitae eligere dignum sacerdotio virum,
& communicatorem vniuersalis Concilii, & vestrae pa-
riter pietatis, & qui sedi sancti Marci euangelistae irre-
prehensibilis esse videatur, quique possit vita Alexan-
drinorum populum in sanctitate atque iustitia guberna-
re, nosque valeat velut propria membra defendere, & sit
ad satisfaciendum idoneus verbo simul & doctrina, se-
cundum Apostolum, vt possit erudire resultantes, & ad
veritatem cum satisfactione reducere. Si vero (quod non
credimus) postquam secuta fuerint haec quae poposci-
mus supplicantes, opus fuerit etiam Synodo, non pro
causa fidei, quia, sicut praediximus, nullo modo dubita-
mus, sed propter Timothei nouitates & vanitates, &

TIT. I.

ANNO
CHRISTI
451.

nefandos actus: neque hoc euitamus, neque segnes ad hoc erimus, sed potius confidentes accedemus: quia ipsa nostra iustitia defensionem nobis apportat, quando nobis nullum sermonem facientibus pro redargutione vel probatione eorum, ipsa quæ ab illis iam contra sanctas regulas prauè commissa sunt, & hætenus perpetrantur, pene vocem suam aduersus eos emittunt, nec occultari possunt. Cumque ipse cum suis instanter vsque ad præsens, impudenterque derogat & anathematizet summos archiepiscopos, id est, Romanum Leonem, & Constantinopolitanum Anatolium, & Basilium Antiochenum, cunctumque Calchedonensè Concilium, omnesque totius orbis episcopos, & vndique orthodoxos clericos simul & laicos: hinc itaque vestram tranquillitatem suppliciter exoramus, quatenus dum petitiones nostræ perueniant ad effectum, sancire iubeatis vestræ syllabis pietatis, Timotheum ab appetita vesania prohiberi; vt nec ordinationes aliquas tamquam episcopus faciat episcoporum, seu clericorum, aut quorumlibet aliorum; neque collectas debeat celebrare, aut quodlibet aliud episcopi opus efficere, vel contra nostras ciuitates aut ecclesias, aut aduersus nos aliquid tentare vel innouare, quando absolute contrarius apparuit & Concilio & catholicæ simul ecclesiæ: sed neque vt res Alexandrinæ ecclesiæ, vt visum ei fuerit, dispergat, ne sicut male putat, per pecunias suæ vtilitati prospiciat: sed vt Concilio senioris cleri Alexandrinæ ciuitatis, præter eos scilicet qui ab ipso nunc sine iudicio & contra regulas ordinati sunt, constituat, qui etiam dudum indicium diligentia & fauorisque sanctæ ecclesiæ temporibus patrum præcedentium præbuerunt: quatenus & prouidere rebus ecclesiæ, & custodire eius redditus possit domino, hæc forma a vestra pietate proferatur. Clericos vero vniuersos honore dignos, & in reuerentia senescentes, qui ab eo sunt, sicut iam diximus, expulsi, * sanciri præcipite sine calumnia ad suas ecclesias, in pace celebrantes pro vestra pietate solennes orationes cum quiete seruari, urbemque pariter & in ea sanctas ecclesias constitutas, ad Christi gloriam & salutem & perpetuitatem vestræ Christianissimæ pietatis: literas dirigentes pro his quæ poscimus

Concil. Tom. 9.

M m ij

ad magnificentissimum Dionysium ducem, nec non & ad singularum prouinciarum iudices; quatenus ea quæ a vestra mansuetudine sunt sancita, & seruentur, & effectui contradantur.

Nestor episcopus ciuitatis Flagonitorum, his precibus subscripsi.
 Athanasius episcopus Toicenæ ciuitatis, similiter.
 Pulsaminon episcopus Niciotorum ciuitatis, similiter.
 Theonas episcopus Vantenæ ciuitatis, similiter.
 Pœmen episcopus Elefsmatis, similiter.
 Athanasius episcopus Thoitorum, similiter.
 Apollo episcopus Antithorum, similiter.
 Harpocras episcopus Gauæorum, similiter.
 Paulus episcopus Tancoos, similiter.
 Isaias episcopus ciuitatis Naucratenæ, similiter.
 Isaac episcopus Thineos, similiter.
 Petrus episcopus Scinorum Mandrorum, similiter.
 Maurion episcopus Cotenopolitanus, similiter.
 Maximus episcopus Gazulenus, similiter.
 Ammonius presbyter Alexandrinus & œconomus, similiter.
 Timotheus presbyter & œconomus eiusdem ecclesiæ, similiter.
 Aaron presbyter, & Macarius presbyter, similiter.
 Theodorus diaconus, & Proterius diaconus, similiter.

XXIII.

EPISTOLA

EPISCOPORVM ÆGYPTIACÆ DIOECESIS,
 AD ANATOLIVM ARCHIEPISCOPVM
 Constantinopolitanum.

Sanctissimo & Dei amantissimo archiepiscopo Constantinopolitana & catholica ecclesiæ Anatolio, episcopi Aegyptiacæ diœcesis.

SICVT paterni pontificatus & successionis gubernacula retines, sic & illorum integritate imitaris zelum; & omnes quidem diuersis temporibus fauientes exasperatos contra sacras regulas, & sanctam intemeratamque fidem, & hæreticos operarios a sancta & venerabili ecclesia remouisti, liberamque eam omni discordia & hæretico sensu monstrasti: quod etiam nunc credimus & a tua sanctitate fieri, & ab aliis sanctissimis archiepiscopis qui eiusdem honoris sortiti sunt sedem, magis autem ab